

Aufgabe mich nachträglich hierüber auf das eingehendste zu informiren, um mich in voller Kenntniss der Sachlage zu befinden, wenn ich an einer oder der andern Stelle berufen sein sollte, an deren Prüfung und Würdigung theilzunehmen.
 Abbazia, 6. April 1903.

Dr. Adolf Schaffer.

Poslanec dr. Anton vitez Schoeppl je pisal to-le:

An den geehrten
 Ausschuss für die Einberufung des „Krainischen Lehrertages“
 Laibach.

Für die freundliche Einladung zu der am 8. d. M. stattfindenden Versammlung herzlichst dankend, bedauere ich, daß ich durch dringende unanfechtliche Geschäfte verhindert bin, an dieser Versammlung teilzunehmen.

Ich bitte die Versicherung entgegenzunehmen, daß ich den vollkommen gerechtfertigten Bestrebungen unserer Lehrerschaft, die auf die Verbesserung ihrer materiellen und sozialen Lage gerichtet sind, meine aufrichtige Sympathien entgegenbringe und dafür gegebenenfalls auch in meiner Stellung als Landtagsabgeordneter einzutreten gedenke.

Indem ich der Versammlung besten Verlauf wünsche, bitte ich meine Abwesenheit zu entschuldigen und zeichne mich, meine sehr geehrten Herren, als

Ihr aufrichtig ergebener

Dr. Ant. R. v. Schoeppl.

Došli so ti-le brzojavni pozdravi:

Ajdovščina. Srečen uspeh pri skupnem delu za skupne
 interese želi Bajt.

Celje. Živela solidarnost vaša. Mnogo uspeha pri trudu
 vašem. Učit. društvo za celjski in laški okraj.

Celje. Neutrudno dalje na poti solidarnosti. V skup-
 nosti je moč in zmaga.

Zveza slov. štaj. učiteljev in učiteljic.

Črnomelj. Nemogoče se udeležiti. Pridružujeva se
 opravičenim zahtevam. Plačajo naj nas! Obilo uspeha želiva!
 Demšar, Schiller.

Črnomelj. Zadržan udeležiti se. Želim mnogo uspeha
 na opravičenih zahtevah. Jeršinovec.

Gorica. Mnogo uspeha želita

Suzanka Petrovič in Alojzija Delak.

Gradec. Slava zborovalcem. Živeli!

Smrdelj, Svetlik, Vider.

Kamnik. Radi družbinskih razmer zadržana, želiva ce-
 njenim zborovalcem obilnega uspeha.

Malenšek, Zg. Tuhič; Ulrik Konjar, Motnik.

Kostanjevica. Obžaluje, da sya odsotna, želiva najboljši
 uspeh. Živeli! Kalin, Kobau.

Sv. Križ. Neustrašeno v boj za pošteno plačilo truda-
 polnemu delu.

Ajdovska podružnica učiteljskega društva.

Trebnje. Vsled zlobne neprilike zaostal na potu. Hu-
 dujoč se nad tem in tu samujoč sem v duhu pri vas. Pri-
 družujem se vašim sklepom. Potrjujem s popoldanskim pri-
 hodom. Lunaček.

Nassoberg. Česko učitelstvo pošilja vašemu zboro-
 vanju „Na zdar!“ Šustr.

* * *

O učiteljskem shodu so priobčili malone vsi naši časniki daljša ali krajša poročila, ki pa so bila vsa objektivna, kakor je to sploh navada pri listih, ki razumno svojo časnikarsko dolžnost. Seveda je poročala o učiteljskem shodu tudi uradna „Laibacher Zeitung“, ki pa je v tem primeru iztirala objektivnost iz svoje redakcije ter sedla na strogi sodni stol. O prvem govorniku namreč poroča, da je slikal žalostne gmotne razmere kranskega učiteljstva „in den düstersten Farben“, glede govora samega pa pristavlja najdobrohotnejšo opazko: „Auf eine vollständige Wiedergabe der Rede verzichten wir, und zwar im Interesse der Lehrerschaft selbst.“ Tako je, prijatelji! S to deliško modrostjo so sedaj za vekomaj ovržene vse trditve in resnice, ki jih je povedal javnosti v lice prvi govornik, in naši interesi prihajajo bliže in bliže lepši in pravičnejši bodočnosti. — Nikakor si ne prizadevamo, da bi dognali, je li ta stvarna ocena prvega govora zagnala svoje kali v srcu „Laibacheričinega“ urednika, bivšega učitelja in sedanjega profesora na c. kr. učiteljski, ali je bila njegovemu voljnemu peresu narekovana od kogarkoli; radi bi pa vendar vedeli, katere so tiste „düsterste Farben“ in kako, da je bil omenjeni govor v škodo učiteljskim težnjam. Ker je okolo „Laibacherice“ tudi nekaj pedagogov, bi morali vedeti, da je treba vsako trditev dokazati, če hočejo, da jim kdo verjame. S samim pavšaliranjem, pa naj zveni še tako oblastno, ni še čisto nič dokazanega in ovrženega. — Kdor ne pozna naših žalostnih gmotnih razmer, lahko govori o „düsterste Farben“, kdor sedi na toplem, ne čuti mrazu. V rezervi imamo še vse druge barve, ki pridemo o svojem času z njimi na dan, in najsi jih potem obsodi „Laibacherica“, ko-likor ji drago. Pripominjamo tudi, da nas ne bo nikoli k nji po nasvet, kadar nam bo zopet v javnosti zastopati interese učiteljstva, četudi nas potem prime še tako čvrsto za nšesa! Resnica je ta-le: Gospodje okrog uradnega lista niso vajeni, da bi se resnica poudarjala tako glasno in da bi se ji pritrjevalo tako hrupno. Naša sveta dolžnost pa je, da govorimo in pišemo v imenu tistih, ki po nedolžnem trpe in ki stoje za nami. „Laibacherica“ je pokazala, da nima srca za naše učiteljstvo, dokazala, da je še vedno resnična prislovica: Resnica oči kolje.

Društveni vestnik.

Kranjsko.

Ljubljansko učiteljsko društvo je imelo 1. aprila svoj redni občni zbor. Udeležilo se ga je do 20 društvenikov. Po predsednikovem pozdravu je poročal tajnik o društvenem delovanju, katero pa ni bilo preteklo leto prav nič živahno, ker so mnogobrojni šolski posli absorbirali vse duševne moči ljubljanskega učiteljstva in pa ker so oficijalne hospitacije društvo odvezale, prirejati zborovanja, pri katerih se bi razpravljalo o pedagoško-didaktičnih stvareh. Izostali so letos celo učiteljski zabavni večeri. Poročilo blagajničarice je bilo tudi kratko. Naznanila je, da je imelo društvo 39 članov, 115 K 57 h dohodkov in 108 K 90 h stroškov, torej prebitka 6 K 67 h. Tretja točka dnevnega reda je bila volitev odbora. Po večkratni volitvi se je odbor slednjič naslednje konstituiral: Predsednik: E. Gangl, podpredsednica: Agneza Zupan, tajnik: Janko Likar, blagajničarica: Marija Marout, odborniki: I. Bernot, J. Furlan in R. Vrabl. Med sluhajnostmi je g. Furlan predlagal, da naj društveni odbor skrbi,

da dobimo skoraj svojega pravnega zastopnika. Ta predlog je bil sprejet z navdušenjem.

VIII. občni zbor „Društva za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani“ se je vršil dne 7. t. m. ob 6. uri zvečer v „Narodnem domu.“ Podpredsednik Jos. Cepuder otvori zborovanje, pozdravi navzoče ter se v iskrenih besedah spominja umrlega društvenega predsednika And. Žumra, na kar navzoči v znak svoje žalosti in spoštovanja do pokojnika vstanejo s sedežev.

Potem poroča o društvenem delovanju v minulem letu tajnik Juraj Režek sledeče:

Slavni zbor!

Nahajamo se že v devetem letu svojega društvenega obstanka in zadnji čas je, da vam podamo račun o „hiševanju“ svojem v minulem osemem društvenem letu (1902.). Radi bi vam ga bili podali že o Božiču, kakor je bila to dosedaj vsakoletna navada, toda preprečile so nam to šolske oblasti, ki so nam skrčile te počitnice. Sicer pravijo društvena pravila (§ 21.), da naj se vrši občni zbor ob času, ko zboruje tudi „Slovensko učiteljsko društvo.“ To društvo bo zborovalo šele o Binkoštih, nam pa se je zdel današnji dan — v predvečer „učiteljskemu shodu“ — najpripravnejši, ker smo bili prepričani, da bo zaradi tega shoda udeležba najobilnejša in pa da vidijo došli tovariši, da nam je resnično prav resna volja, pomagati zapuščenim sirotam naših umrlih tovarišev.

Skrb za društveno poslovanje je lanski občni zbor zopet oprtil na rame starim odbornikom, ki so si te posle tudi porazdelili kot prej: And. Žumer predsednik, Fr. Gabršek I. podpredsednik, Jos. Cepuder II. podpredsednik, Juraj Režek tajnik, Jakob Dimnik blagajnik, in odborniki: Fr. Črnagoj, Jakob Furlan, Ivan Krulac in Janko Likar. Društvene račune so pregledali: Anton Javoršek, Makso Josin in Alojzij Kecelj.

Odbor je tudi letos osredotočil vse svoje delovanje le na zbiranje zgradbenega kapitala in ni mogel v to stran prirediti nobene nove akcije, ker mu je bilo pred vsem na tem, da se vsaj nekoliko porazprodajo društvene krajevske knjižnice, katerih je še toliko zunaj, iz katerih pa — žal! — prav polagoma kapljajo dohodki. Vidi se, da se je prvi ogenj navdušenja silno polegel in da bo treba s temi knjižnicami napraviti končni obračun, ako ne bo boljše.

Prejšnja leta so prirejali naši tovariši in tovarišice po raznih okrajih koncerte našemu društvu v korist, zbirali ob konferenčnih in drugih shodih doneske — letos nimamo o vsem tem skoro ničesar zabeležiti. In ako se je to lahko zgodilo prejšnja leta, prav gotovo bi se bilo to tudi letos lahko zgodilo, da ni zavlada med našim učitelstvom taka zaspanost in malomarnost. Tudi naših okrajnih učiteljskih društev se ni zganilo v tem letu niti eno, da bi bilo prijavilo svoj pristop kot pokrovitelj. Tako malomarnost treba grajati, ker ako si sami ne bomo pomagali, s kako pravico naj pričakujemo, da nam bodo drugi pomagali! Prosimo torej svoje tovariše in tovarišice po raznih okrajih in društvih, da popravijo zamujeno.

Spomnili pa so se nas zopet naši mlajši tovariši in tovarišice — lanski abiturjenti — in nam vposlali svoje lepo prirejane veselice čisti dohodek 100 K. Prav lepa jim hvala na tem!

Še največ nam je donasal tudi v tem letu naš „gospodarski program“, a tudi ti dohodki so se začeli — namesto večati — le čedalje bolj krčiti, in to — kokor sem že lani omenil — iz dveh vzrokov: 1. je le še preveliko naših tovarišev in tovarišic, ki še vedno rajši hodijo kupovat svoje potrebščine drugam, nego li k našim prijateljem trgovcem, dasi so to trgovine s priznano dobrim blagom in pošteno ceno; 2. pa so tudi nekateri trgovci začeli skrajševati svoje doneske, četudi je znano, da se je njihova trgovina izdatno zvišala — in to le po našem prizadevanju in priporočilu. Ako se pa stvar ne predrugači, bo treba opustiti te firme in seči po drugih, katerih smo imeli zadnja leta nekaj na ponudbo, a smo kot mož-beseda ostali pri svoji dosednji pošteti besedi.

Ko sem vam leta 1895. imel čast prvokrat poročati o društvenem delovanju, sem rekel, da nam je nesrečni takratni potres podsul stavbo, še preden smo imeli zasnovano na papirju. Danes pa vam imam sporočiti veselo vest, da jo že imamo — stavbo na papirju. G. nadinženir Fran Žužek je bil kot naš dober prijatelj toli prijazen in nam je ob oborovih podatkih napravil skice za naš bodoči dom, katere si lahko ogledate danes. Vsa stavba bi stala s stavbiščem vred 245.000 K in bi se po njegovem računu obrestovala s 3,6%. Stavba je torej tu, le pridno zuašajmo vkup gradivo — zgradbeni kapital! Dolžnost pa in hvaležnost nas veže, da izrečemo danes temu dobremu svojemu prijatelju 1. svojo skreno zahvalo za njegovo prijaznost in trud, 2. da mu to sporočimo po posebni deputaciji treh članov. (Z odobravanjem sprejeto).

Sporočiti pa mi je tudi — kar je že današnji predsednik omenil — da smo izgubili svojega dosedanjega predsednika And. Žumra, ki je skozi vso osemletno dobo tako vestno in skrbno vodil naše društvo. Njegova edina želja je še bila, da bi nam nebesa naklonila kakega dobrotnika, ki bi se nas vsaj ob svoji zadnji uri spomnil s kako večjo vsoto; v resnici: postavil bi si pri učitelstvu spomenik — aere perennius. Naj bi se njegova blaga želja uresničila, njemu pa blag in trajen spomin med nami!

Dne 2. grudna smo izplačali v četrto Cesarja Franca Jožefa ustanovo isti učenci.

Končno izrekam tem potom svojo iskreno zahvalo našim časnikom in vsem, ki so nas kakorkoli podpirali v tem letu. Bog plati!

Naše društvo šteje: 6 pokroviteljev, 5 ustanovnikov, 120 pravih in 200 podpornih članov. —

Tajnikovo poročilo je bilo sprejeto z odobravanjem.

Blagajnik Jakob Dimnik poroča o društvenih dohodkih, si so s prejšnjimi 11.512 K 16 h in letošnjimi 1.327 K 71 h prirastli na 12.839 K 87 h. Poleg tega iznašajo skupne obresti 2.380 K, knjižica Vrhniške posojilnice 174 K, tri srečke 812 K 56 h, i. dr. tako, da iznaša danes vse društveno imetje 16.306 K 43 h. Društvo ima tudi v svoji oskrbi „Cesar Fr. Jožefovo ustanovo“ v znesku 2894 K 85 h; izplačalo se je dosedaj v 4 letih 320 K. Naš „gospodarski program“ nam je dal letos 593 K 95 h dohodkov, dokaj manj nego prejšnja leta.

V imenu pregledovalcev društvenih računov poroča Alojzij Kecelj, da so knjige in računi v najlepšem redu ter predlaga, da se izreče blagajniku in tajniku za njiju požrtvovalno delovanje in trud, ki ga že imata skozi vseh 8 let društvenega obstanka, občnega zbora zahvala in pripozna majhna nagrada 50 K vsakemu. Zbor temu soglasno pritrdi, in s tem je odboru obenem podeljena popolna odveza.

Pri „nasvetih“ se oglasi Rud. Vrabl ter predlaga, naj bi odbor pri društvu „Narodna šola“ delal na to, da opusti kupovanje svojih potrebščin pri trgovcu Jos. Petriču in jih jemlje pri trgovcu J. Bahoven, ki je pri volji našemu društvu odstopiti 10—15% čistega dobička, in sicer vsako četrletje sproti. O tem se vname daljši in prav živahen razgovor, ki je povsem pritrjeval dotičnim besedam v tajnikovem poročilu glede nekaterih naših trgovcev. Končno se sklene prepustiti vso zadevo novemu odboru, da jo uredi po današnjih navodilih.

Tudi se naroči novemu odboru, da potrka še enkrat pismenim potom pri vseh okrajnih učiteljskih društvih, naj bi vendar pristopila kot pokrovitelj k našemu društvu.

S tem je končan dnevni red, in predsednik zaključil zborovanje.

Štajersko.

„Savinsko učiteljsko društvo“ ima dne 23. aprila tekoč. l. ob 2. uri popoldne svoje glavno zborovanje v šolskem poslopju na Gomilskem. Vzpored: 1.) Zapisnik zadnjega zborovanja in dopisi. 2.) Pravila „Zveze slovenskih štajerskih učiteljev in učiteljic“. 3.) Geometrične podobe in poodčitovanje njih medsebojnega razmerja (poročila g. Maršič). 4.) Poročilo predsednika in blagajnika. 5.) Vplačevanje letnine. 6.) Volitev novega odbora. 7.) Nasveti. K obilni udeležbi vabi

odbor.

Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo zboruje dne 3. majnika ob 10. uri dopoldne v Šmarju po sledečem vzporedi: 1. Zapisnik in dopisi. 2. O reformi priropisnega pouka. 3. Razgovor o društveni tridesetletnici. 4. Slučajnosti. Petje: Mohorska I. št. 61, Žirovnikova II. št. 5. K obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj zboruje prihodnjič ob 10. uri dopoldne v Gotovljah pri Zalcu, komor izleti v nedeljo dne 3. maja t. l. — Vzpored: 1. Zapisnik. 2. Petje. 3. Društvene zadeve in nasveti. 4. Event. predavanje. (Nekaj o spodnještajerskem šolstvu.) 5. Iz šolske prakse. Vsi društveniki, kakor tudi obližnji p. n. koleginje in kolege iz vranskega okraja, iz savinjske in saleške doline so kar najprijazneje vabljeni! Odhod iz Celja z velenjskim vlakom ob 3/8 zjutraj! Za odbor:

Armin Gradišnik, t. č. predsednik.

Učiteljsko društvo za brežiški in sevniški okraj zboruje dne 3. maja t. l. v šoli na Vidmu. Pričetek ob 10. uri dopoldne. Vzpored: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. 2. Društvene zadeve. 3. Iz šolske prakse. 4. Volitev delegatov za letošnjo glavno skupščino „Zaveze“. 5. Predavanje. 6. Nasveti. Prav obilne udeležbe pričakuje odbor.

Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo je imelo v nedeljo, dne 25. marca t. l., svoje drugo letošnje zborovanje, ki je bilo precej dobro obiskano. Društvu so na novo pristopili: gđc. Matilda Lekar, učit. na Slivnici, gđc. Karla Kocjančič, učit. v Loki ter iz Primorskega došli tovariš g. Ludovik Ulčar, šol. vodja na Žusmu. — To pot je prvokrat in z dobrim uspehom nastopil društveni mešani pevski zbor, ki je pod vodstvom tovariša Ferline zapel tri pesmi iz Mohorskih pesmaric. Le vztrajno naprej po započeti poti! Kjer se zbira učiteljstvo, tam naj se glasi tudi lepa pesem. — Tajnik, tov. Fr. Brinar, je prečital svoje poročilo o delovanju društva v pretečenem letu. K temu je dodal več spodbudnih nasvetov in želj, kako naj bi se društvo krepilo in kako nam je postopati, da si napravimo naša zborovanja koristna in prijetna. — Glede na prvi občni zbor „Zveze slov. štaj. učiteljev in učiteljic“ (glej dotični oklic v 6. šte. „Učit. Tov.“) je naše društvo mnenja, da se taisti ne more vršiti letos v velikonočnih počitnicah, ker je do takrat prekratek rok; pač pa društvo želi, da se občni zbor skliče kmalu po Veliki noči v primernem času, ki ga (kakor tudi kraj občnega zbora) naj določi „Zvezino“ vodstvo. — Iz društvene blagajne se „Zvezi slov. štaj. učiteljev in učiteljic“ pokloni 10 K. — Tov. Fr. Brinar je razložil bistvo najnovejše biološke metode pri prirodopisnem pouku ter je opozarjal na dotične metodične in učne knjige od dr. Schmeila (Založba Ervina Nägele v Stuttgartu). — Iz vprašalne skrinjice se je odgovarjalo: a) da se ima Schreiner-Hubadovo drugo berilo uvesti ne le na štirirazrednicah, ampak tudi na vseh drugih šolah; za katere šolska leta je taista uvesti, o tem sklepajo domače konferencije, b) da imajo prednost pred Leutemannovimi prirodopisnimi slikami dotične Janskyjeve slike, ki niso nič slabše, a za polovico ceneje od prej imenovanih. (Sploh se Janskyjeva zaloga učil toplo priporoča.)

V upravni odbor slov. štaj. učit. „Zveze“ sta bila izvoljena tov. g. Franc Ferline in tov. gđc. T. Sajovic. — Odposlanci k „Zavez“ in k „Lehrerbundu“ se izvolijo v prihodnjem zborovanju, ki se vrši dne 3. maja t. l. v Šmarju.

Učiteljsko društvo za ptujski okraj je zborovalo dne 2. malega travna t. l. v Ptuj. Udeležba je bila dobra. Po običajnem pozdravu naznani g. predsednik, da je na novo našemu društvu pristopila gđc. Marija Škrbinec od Sv. Marjete niže Ptuja, kar se je z zadovoljstvom vzelo na znanje. — Pri tem zborovanju se je sklenilo, da društvo pristopi k „Zvezi slov. štaj. učit. društev“.

Potem pa je zanimivo predaval tovariš Herić o pouku v geometriji na ljudski šoli. Dokazal je, da so pravila v Močnikovi računic v marsičem jako pomankljiva. Glavna reč pri pouku v geometriji je, da se pokaže vse nazorno, kar je tudi g. predavatelj poudarjal.

Neki tovariš je potem omenil, da se še žalibog danes dogaja po nekaterih krajih, da učitelji (celo še nadučitelji) kličejo ob nedeljah pri cerkvi občinske in druge reči,

kar gotovo ne povzdiguje našega ugleda. Kako slabo ljudstvo sodi o tem, je navedel drug tovariš ta-le jako značilen primer: Pri neki občini na Št. ni bilo tajnika doma in župan, ki je bil navaden kmet, je nakaj malega v nedeljo pri cerkvi oznanil. Ali glejte! Ljudstvo je mrmralo, češ: to pač ne gre, da bi naš župan „klical“, to je „pregmaj“ za njega. Učitelj pa je za vse dober!? Navzoči izrečejo obžalovanje onim tovarišem, ki opravljajo tako za naš stan nečastno delo, obenem pa tudi izrečejo obžalovanje, da še vedno nismo tako plačani, da bi lahko stanu primerno živeli. Res, nehvaležnost je plačilo sveta!

Književnost in umetnost.

Knjige „Slovenske Šolske Matice“. Pravkar so izšle knjige „Slovenske Šolske Matice“ za leto 1902. Te knjige so: „Pedagoški letopis“ II. zvezek, uredila H. Schreiner in V. Bežek. Ta zvezek so napolnili s temeljitimi spisi: dr. J. Bezjak, dr. J. Tominšek, L. Lavtar, Fr. Orožen, Jož. Schmoranz, M. J. Nerat, Jak. Dimnik in Fr. Gabršek.

„Realna knjižnica“, I. del: Zgodovinska učna snov za ljudske šole. Drugi snopič. Spisal prof. Jos. Apih. (Srednjeveško plemstvo. — Križarske vojne in njih posledice. — Habsburžani. — Luksenburžani. — Srednjeveška mesta.)

„Učne slike k ljudskošolskim berilom.“ Prvi del: Učne slike k berilom v Začetnici in v Abecedniku. Uredila H. Schreiner in V. Bežek. Ta knjiga obsega 49 učnih slik, ki so jih sestavili razni učitelji in učiteljice, katerih trud ne bo nemara brezuspešen. — O teh knjigah izpregovorimo prilično kaj več.

Zbirka učnih slik pripodanih hospitacijah krškega in litijskega okraja. Izdal Ljud. Stiasny. Učne slike so sestavili: Olga Kobau-Gasperin: Črka R in pravopisje v II. razredu; Ana Schmidinger in Josipina Schott: Mačka; Josipina Schott in Frančiška Lunder: Ponazorovanje računov 15—8 in 15—9; Josipina Schott: Množenje števila 9 in s številom 9; Avgust Jensko: Turki na Muljavi; Janko Levstik: Zavedanje po straneh neba; Janko Levstik: Pojm osebk; Janko Levstik: Rjavi premog. — Nadzornik Stiasny piše v predgovoru: „... to vendar kaže, da zna ceniti učiteljstvo korist hospitacij ter da stremi po napredku. Še več koristi pa bo sigurno imelo od njih, ako se pomnožijo te učne slike. Tako se bodo zamogli okoristiti od njih tudi oni, ki se jih niso mogli udeležiti...“ Resnica!

Mali vitez (Pan Volodijevski). Zgodovinski roman. Spisal H. Sienkiewicz. Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski. Izšel je I. zvezek VII. sešitek tega znamenitega romana. Založarnica Kleinmayr & Bamberg prodaja vsak sešitek po 40 h.

Ivan Cankar: Ob zori. Ljubljana 1903. Ig. pl. Kleinmayr & F. Bamberg. Zavitek in okrasje izdelal Matija Jama. Cena 3 K, strani 174. To zbirko črtic in novel, ki jih je zbral Cankar v imenovani knjigi, ocenimo o prvi priliki.

Vestnik.

Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta si je izvolilo na zadnjem občnem zboru ta-le odbor: Fr. Gabršek, predsednik, Jakob Furlan, I. podpredsednik, Jožef Cepuder, II. podpredsednik, Juraj Režek, tajnik, Jakob Dimnik, blagajnik, E. Gangl, Fran. Črnagoj, Fran. Gärtner in Janko Likar, odborniki.

Smrtna kosa. Dne 8. t. m. je umrla našemu tovarišu Demšarju v Črnomlju njegova mlada soproga Jelica, rojena Šušteršič, ostavivši mu hčerko. Naše sožalje!

Odbor „Ljubljanskega učiteljskega društva“ je v zadnji seji dne 18. t. m. sklepal o mnogih važnih zadevah. V tekočem letu priredi več zabavnih in poučnih večerov in